

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS, manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimo-tertio mensis Martii, anno M. DCC. LII.

M. FRANCISCO POUSSE, Doctore Medico, Præside.

Utrùm in deprimendâ Cataractâ, ipsius capsula infernè & posticè sit primùm secanda?

I.

MORBORUM externam, ut & internam, anatome neglectâ, curationem aggredi perindè funestum est, ac nauticam ignoranti tabulam, maris confidenter adire pericula, fallax & arduum opus. Priusquàm igitur curandæ suffusionis methodus exponatur, oculi interest concinnâ saltem descriptione, bulbi structuram adumbrare, ut hâc probè intellectâ, quæ paucis cùm de naturâ, tùm de suffusionis differentiis, quæ tandem de ipsius curandæ methodo dicemus, luculentiùs affulgeant. A musculis adnatâque mem-

branâ liber oculi bulbus, non nihil oviformis, tribus potiſſimùm, ſtratim poſitis anatomico inquirenti cultro membranis conflatus objicitur. Exterior duræ matris ſoboles, bulbi totius involucrum, posticè in ſegmentum majus, ſenſim gracileſcens, durum, quaſi coriaceum, hinc vaſorum ad choroidem appellentium muſculorumque oculi fulcimentum, quod opacam corneam ſeu ſcleroticam vocant; anticè in minus ſegmentum, tenerius, magis prominens, pellucenſque cornea dictum, diſtinguitur. Scleroticæ ſubjecta choroides piæ matris propago in duas dividitur lamellas innumeris propemodùm ſanguiferis vaſis irriguas. Harum ſcleroticæ attigua, choroides propriè; Ruiſchiana audit altera. Illa argenteis vaſculis millenos velut in vortices diſpoſitis (*a*) internè refercitur. Hujus ſuperficiem internam innumera ſtellæ in modum (*b*) vaſcula perreptant. Utraque, ſed interior præſertim, nigro tincta colore atrum exhibet pigmentum. Duplex hæc lamella à nervo optico, ad circularem uſque pellucentis corneæ marginem protenſa, huic albicantibus filamentis albicantemque lineam circularem efficientibus, firmiter adhæreſcit. Abhinc introrſùm reflexa (*c*) *primò dat tenuiſſimam membranulam humori vitreo obductam.* Hæc tendineis fibris vaſiſque cujuſcumque generis inſtructa, ciliare ligamentum, ſeu rectiùs, quamdam annuli ſimbriati ſpeciem refert, cujus fibrillæ parallelo ſitu poſitæ interioremque choroidis ſuperficiem excedentes, huic ex anticâ parte radicis in modum adnaſcuntur; parte autem poſticâ limbo capſulæ lentis quaſi fimbriatæ inſeruntur ciliareſque proceſſus ibi conſtituunt. Secundò mobile velum illud pellucentem ponè corneam in orbem expanſum, quod annularem in limbum deſinens, pupillæ ſpatium formamque circumſcribit. Uveæ ſeu veli hujus antica facies à conſpicuis ibi coloribus, iridis nomen retinet; poſtica nigro tingitur pigmento. Intrà lamellas uveæ duplex ſe prodit fibrillarum carnearum tractus: orbiculares nimirùm, quæ pupillæ contractioni dicatæ, limbum ipſius uveæ circumcingunt; & radiatæ, quæ orbicularibus alligatæ & pupillæ dilatandæ inſervientes, circulo baſis uveæ anectuntur. Ab expanſione nervi optici producta, choroidis cavam ſuperficiem mucoſa ſuccingit, ad ciliare ligamentum uſque, retina, & ab eo versùs lentis cryſtallinæ limbum deflectit, ipſique inſeritur. Totam ſanguiferis vaſis conſperſam eſſe retinam, in oculis infantium celebratæ injectiones, necnon internæ indicant òphtalmiæ. Propriâ ſubtiliſſimâque coercitus membranulâ, capaciorem oculi cavitatem occupat humor dictus à conſiſtentiâ & pelluciditate ſummâ, vitreus. Ipſa hujus membranula ſimbriati annuli circulo majori adhæret, abhincque excurrens ſulculis cælata, proceſſibus ciliaribus præbet vaginulas ad oras uſque depreſſi ipſius vitrei prolatas. Ibique tandem in duas diſpertitur lamellas, quæ cryſtallino corpori præſtant involucrum. Harum poſtica albicans eſt, mollicula, & ex adverſo lentis in vitreum deprimitur, fit concava, quamdam exhibet ſedem in quâ lens recumbit cryſtallina. Hæc ex humore morgagnii intrà parietes involucri ſui concluſo efformata, ab eodem humore ortum refert in centro nucleum, ità comparatum, ut cæpe inſtar propemodùm, ſibi invicem accretis inſtructa lamellis, formam lentis æmuletur. Harum nucleo vicinior citiùs, ſubſequentes tardiùs & alternè ſolideſcunt. Lens itaque mollior in ambitu nuclei, fit in centro ſolidior. Uvea ſeu velum aut ſeptum lentem inter & pellucentem corneam medium, datum ibi ſpatium limpido liquidiſſimoque latice refertum in cameram dividit anticam poſticamque. Hæc ab uveâ, ad anticum uſque lentis ambitum; illa à pellucente corneâ, ad iridem uſque definitur. Uveæ tractus humoris aquei præſentiâ, ad perpendiculum utrobique compellitur. Lens autem convexa ſuperficiem exhibet à centro ad limbum inclinatam. Hinc uveæ limbus lentiſque punctum pupillæ reſpondens, acutum efficiunt angulum. Triangularem igitur patet poſticam eſſe cameram. Ea eſt oculi miranda compages, ut in eo partem vix reperias, ubi ſtupenda cujuſcunque generis obvia non ſit vaſorum diſtributio. Hîc ſcleroticam per trunculos tranſgreſſa ſanguinis effluvia univerſam intrà choroidem reptatu mirando propagantur; ipſius & etiam ad oras, (*d*) in uveâ eſt mirabilis arteriarum & venarum lymphaticarum compages, Illic ab uveæ baſi, ad limborum uſque

(*a*) Vid. Stenon.

(*b*) V. Winſl. pag. 663. n°. 219.

(*c*) Boerhaav. Inſt. de viſu n°. 519.

(*d*) Vid. acta Acad. Regiæ Scient. ann. 1741. p. 377. & ſeq.

lentis cryſtallinæ regionem, quàm numeroſi per ductulos ſcaturiant humorum rivuli; quanta ductulorum exilitas, quantus numerus, quàm artificioſus ordinis apparatus, vix credas. Præterea totam ferè ſanguineis vaſis contextam eſſe retinam, tibi probant injectiones. Hæc itaque probè perpendenti, in eo poſitam eſſe cataractæ operationis efficaciam, ut prælaudata partium integritas ab omni læſione vitandâ præſtetur incolumis, primâ fronte patebit. Quantùm exinde inordinati acûs ocularìæ motus ſint præcavendi, quis non videt? Verbo dicam, ſua ſunt capſulæ vitrei vaſcula, cùm nervea, tùm lymphatica; ſua ſunt & cryſtallini corporis involucri; ſed præ exilitate, hæc exiſtere, vix niſi ratione ſuaderi datur. Poſticam ergò lentis capſulæ lamellam ritè ſolventi malorum haud erit formidanda cohors; quin imò fauſta ſemper res dabit auguria, ſi quâ decet ſolertiâ manûs, debito in loco, ſolutio ritè celebretur.

I I.

GENUINUS ſeu niger pupillæ color quandoque evanidus, ubi in alium convertitur, ibi vitii opacantis argumentum; hoc, modò cryſtallinum, modò vitreum inficitur corpus. Conſpicua igitur per pupillam opacitas eundem non ſemper incuſat morbum. Nunc quippe cryſtallinus humor opacatur, & tunc ſuffuſionis; alias vitreum corpus invaſit opacitas, glaucomatis verò nomen ſibi vindicat morbus. Rarior hic, frequentior ille. Prætermiſſis veterum ſententiis in quibus ſuffuſionem inter & glaucoma, haud diſtinxiſſe videntur; glaucomatis naturam in opacitatem partium in fundo oculi, intrà faciem cryſtallinæ lentis poſticam concavamque ſuperficiem retinæ ſitarum, cum Neotericis reponimus. Suffuſionis autem vitium cum iiſdem aſſerimus opacum eſſe corpus pupillam inter & vitreum corpus exiſtens. * Suffuſionis igitur ſeu Cataractæ cauſa à vitio quodam humorem cryſtallinum obnubilante, repetenda videtur. Hâc autem de re, magna hucuſque fuit inter Authores controveſia. Nonnulli quâpiam membranâ craſſis partibus in aqueo humore concretâ obvelari pupillam aſſerunt. Ex his alii hancce membranam modò in poſticâ, modò in anticâ camerâ ſedem habere opinantur. Sunt qui eandem in poſticâ ſemper enaſci & collocari contendunt. Pelliculam nonnulli è facie Cryſtallini deciduam, uveæ undique applicatam, obturare pupillam cenſuêre. Aliis Cataractæ cauſam ab opacitate Cryſtallini duntaxat eruere placuit. Quoſdam demùm reperias, qui nunc ab opacitate Cryſtallini; nunc à membranâ poſt iridem concretâ ſuffuſionis cauſam deducunt. Ultimæ adſtipulantes ſententiæ; 1°. Cataractas, ſed frequentiſſimas, in opacitatem Cryſtallinæ lentis eſſe refundendas aſſerimus. Apertis enim ſcalpello poſt mortem ſuffuſis pluribus oculis, Cryſtallinum corpus induratum, friabile, mole imminutum, ſemperque opacum in ſuo ergaſtulo compertum fuiſſe, apertis & etiam poſt obitum oculis in quibus per vitam operatione reſtitutus fuerat viſus, Cryſtallinum corpus ſubter vitreum penitùs depreſſum patuiſſe, numeroſæ Clariſſimorum virorum fideque digniſſimæ probant ** obſervationes, quibus in principiis optices Viri celeberrimi Gaſſendi, Rohaultius, Mariottus, planè aſſentiuntur. 2°. Cataractas, (ſi Widmanno, nonnulliſque aliis Authoribus fides adhibenda,) à membranulâ quâdam poſt iridem concretâ quandoque enaſci poſſe videtur. Widmannus Norimbergenſium Medicus, inquit Heiſterus, (*a*) mihi per litteras retulit ſeſe tribus (*b*) præſentibus Medicis, in utriſque feminæ cujuſdam oculis tunicam iſtiuſmodi præternaturalem reperiſſe. Idem pergit, Lanciſium Pontificis Clementis XI. Archiatrum binos incidiſſe oculos, in quibus membranulas albicantes adfuiſſe refert. Suffu-

(*a*) Chirug. part. 2. ſect. 2. cap. 55. n°. 2.

(*b*) Lochnero. Thomaſio. Gockelio.

* Nam (*c*) *in glaucomate ſecundùm præſtantiſſimorum authorum ſententiam ac doctrinam, altiùs ſive profundiùs in oculo pars offuſcata deliteſcit, coloremque ſubviridem, ſive glaucum ut plurimùm ſimul exhibet: undè ipſum quoque nomen ſuum accepiſſe videtur; contrà verò in ſuffuſione mox in, vel poſt pupillam pars obnubila adeſſe, ferè ad margaritarum colorem accedere plerumque conſuevit. Itaque locus cataractæ cum cryſtallini, glaucomatis verò cum vitrei humoris ſitu, ſive loco, accuratè convenit.*

(*c*) Heiſter. Inſt. Chirurg. part. 2. ſect. 2. cap. 55. n°. 6.

** Petri Borelli, Guerneri, Rolfincii, Quarci Medico-Chir. Pariſienſ. Briſſæi Med. Tornacenſis. Meſtre-Jean. Heiſteri Doct. Med. ac Chirurgiæ Prof. publ. Helmſtad. Petiti Medici. Act. Acad. Pariſienſ. ann. 1709.

ſionem etiam membraneam D. Litre in conceſſu Academico oſtendiſſe conſtat. Santorini, qui eandem aiebat eſſe commentitiam, hanc in cadavere nactus eſt. Idem refertur in Diario eruditorum ann. 1720. menſ. Nov. Bonetus tandem caſum refert, in quo uveæ foramen materiâ denſatâ obſtructum inventum eſt muco è naribus educto admodum ſimili, totum pupillæ ſpatium implente, ac mediantibus fibrillis capillaribus undique margini foraminis adhærente; humor verò cryſtallinus, aqueus & vitreus, integri & puriſſimi deprehenſi fuêre. Dantur ergò ex prædictis, Cataractæ, quanquàm raro, membraneæ. Dantur & multò frequentiùs cryſtallinæ. * Quâcunque autem cauſâ opacetur cryſtallinus humor, jam ductuli à ciliaribus internis proceſſibus oriundi obſtruuntur, & lapſu temporis areſcunt. Tanta porrò eſt eorum exilitas, ut nativâ flexilitate amiſsâ minimis oculorum motibus, ſin omnes, plurimi ſaltem brevi diſrumpantur. Secretoriorum interim cryſtallini laticis ductulorum ceſſat exercitium, ceſſat & pellucidi laticis excretio. Abſumptus igitur in humore cryſtallino, pellucidus hic non reparatur latex; durum proindè, aridum & quaſi marcidum in corpus lens abit cryſtallina. Sed, quod probè notandum, quò ſiccior ipſius evadit ſubſtantia, eò magis hujus etiam imminuitur moles, proinque hujus à ciliari ligamento limbus toto in ambitu recedit. Ex his liquet dari ſpatiolum lentem inter & ciliare ligamentum, ſeu internum angulum capſulæ medium. Intactâ ergò & illæsâ omnigenorum mirabili ciliaris ligamenti vaſorum congerie, ſolutionem in infernâ & poſticâ involucri lentis regione, quâ huic in vitreum deprimendæ regium iter paretur acu, juxtà operationem inferiùs proponendam, commodè & amoto periculo celebrari poſſe liquidò patet.

(a) Heiſter. Chirurg. part. 2. ſect. 2. cap. 55. n°. 2.

* *Cùm (a) è præſtantiſſimorum Virorum ... paſſim inſtitutis obſervationibus manifeſtò pateat, non niſi rariſſimè in iſtius modi oculis, qui ex teſtimonio optimorum Medicorum & Chirurgorum verâ ſuffuſione laboraverant, diſſectis tunicam albidam, aut aliud corpus præter naturam, ſed opacum potiùs humorem cryſtallinum ferè ſemper inventum eſſe.*

III.

PROUT magis vel minùs per pupillam diffunditur opacitas, diverſi ſunt ſuffuſionis gradus, diverſæ ſpecies. Hinc immatura ſeu imperfecta ſuffuſio, in quâ nimirùm vel partim opacatur, aut magis minùſve concreſcit humor cryſtallinus; undè pro diverſo exſiccationis gradu, prout per molem lentis, hìc vel illìc opacitas utcumque diſſeminatur, lactea, caſeoſa, albicans, griſea, viridis, glauca, ferruginoſa & variegata ſuffuſio, &c. quæ omnes, prout diſpari ratione ſors ludere luſus amavit, diverſas etiam exhibent formas. Hinc & etiam matura, ſeu perfecta ſuffuſio, in quâ alterutrius è cauſis modò recenſitis vitio, pupilla penitùs offuſcatur, ſive hujus totum orbem obvelarit poſticè membranula, ſive cryſtallinus humor totaliter opacatus, aridus, mole imminutus, eam obtinuerit duritiem, quæ ad operationem proſperè celebrandam apta ſancitur. Hanc ſibi præripuiſſe conditionem vulgò aiunt, ſi margaritæ colorem reflectente cataractâ, æger licet objectorum colores, figuram & extenſionem non diſcernat, à tenebris tamen lucem internoſcit, uti clauſis oculis, vultuque intenſam ad lucem converſo, quilibet experietur. Sedulò explorandum commendant, num vel leviſſimo palpebrarum affrictu, aliqualis ſit motus pupillæ ſuperſtes. Sin minùs, immota pupilla ſuffuſionem cum amauroſi, aut ſaltem adhærentiâ complicatam eſſe, *pathognomonicum* erit indicium. Simplex prætereà dicitur ſuffuſio, ubi cæteris oculi partibus ſanis, in humore cryſtallino ſedet opacitas, velumve membraneum pupillam obſidet. Complicata autem, quæ vel amauroſi, vel glaucomate ſtipatur, in quâ gravi inflammatione tentatur oculus, aut ipſe *hypopyo* inficitur, vel atrophiâ contabuit. Ubi ſuffuſum uveæ cryſtallinum adhæret, ubi demùm alia ſuffuſioni ſocia adjuncta ſunt oculi vitia, quæ omnia hìc recenſere prorsùs inutile foret. Fixam dicunt, quæ licet ſicca, membranæ vitrei corporis, ciliaribuſque poſticis proceſſibus annexa, quaſi totidem retinaculis immota continetur. Vacillantem demùm, quæ, diſſoluto vitreo humore, corruptâque hyaloide tunicâ, velut in-

tremiſcens per pupillam deprehenditur locumque mutat, præpiimis cùm ſuccutitur oculus. Nonnulli ſuffuſionis differentias, etiam à tempore deſumunt, hinc recens aut inveterata ſuffuſio. Aſt quædam ſuffuſiones tardè aut nunquam; quædam ſubitò matureſcunt. Perfecta quippè protinùs fieri poteſt ſuffuſio, ſi quâpiam causâ violentâ, v. g. aquâ fervidâ, accenſove pulvere pyrio uſtuletur oculus, ſubitòque lens opacetur cryſtallina. Illegitima igitur hæc habeatur diſtinctio. Hæ ſunt præcipuæ ſuffuſionis accidentales differentiæ; ad eas ſiquidem vel referuntur aliæ, vel tanquàm minùs ſolemnes habentur. Porrò cùm inter ſuffuſionum ſpecies, frequentiſſimam eſſe, quæ à cryſtallinæ lentis opacitate ortum ducit, experientia, obſervatio & authoritas ſuffragentur; circà hujus curandæ methodum res ferè tota verſabitur Opportunâ ad operationem ſancitâ ſuffuſione, ſunt qui illam in centro arripientes, eam hinc & indè agitando, acu temerè diffringunt; quot exindè ſuboriantur pericula, vulgò notum eſt. Non modò lacerari pars antica capſulæ, uvea vulnerari choroidiſque vaſa hiſce motibus diſtracta perrumpi, plerumque experientiâ innotuit. Undè cruentatus opacitatem concipit humor aqueus; acus proindè per pupillam conſpicienda oculorum operantis aciem effugit; hinc imperfectæ operationis procraſtinandæ neceſſitas. Verùm etiam diffractæ ſuffuſionis particulæ anticam in cameram quandoquè diſſilire poſſent, ibique temporis lapſu turbidum efficerent aqueum humorem; hinc viſûs proindè metuenda hebetudo. Nonnullis ſuffuſam lentem per vulnus amplum ſcleroticæ inflictum, in vitreum uſque penetrans, preſſione ſolâ, aut inſtrumento ad id accommodato eximere, & foràs educere arridet. Ipſoſne latet quanta ſanguineorum intrà ſubſtantiam oculi tunicarum, choroidis præſertim, perreptantium vaſorum congeries, qualis ordo, quis numerus? Quot humorum ex his fontibus ſcaturiant effluvia, mente intentâ perpendant, ipſis ſanè inflammationis omni operâ vitandæ præſens erit periculum. Non deſunt tandem qui ſemper per inciſam partem corneæ pellucentis inferiorem, ſuffuſum unciculo aut ſpecillo ad id comparato, cryſtallinum corpus extrahendum eſſe excogitarunt; ſed quàm rerum conditionibus ſervire neſcii! Hæc, quæ unica & præſtantiſſima eſt methodus, ubi iridem inter & corneam, minutiſſimam ob molem, ſuffuſa liberè appulſa eſt lens cryſtallina; è contrà ſolito in ſitu ſuffuſionis, gravium foret infenſa malorum fomes. Lentem enim unciculo aut alio quovis inſtrumento nec arripi, nec è ſede dimoveri poſſe credas, quin priùs ſolutum (*a*), laceratumve fuerit ipſius involucrum; hic labor, hoc opus in diſtractione periculoſum; & porrò licet ſuffuſionis nonnunquam fuerit ſat exigua moles, quæ per pupillam liberè anticam in cameram transferri potuerit; eam nihilominùs plerumque ſervat amplitudinem, quâ fit ut illæsâ uveâ, pupillam tranſgredi nequeat. Qui igitur arreptam unciculo ſuffuſionem per corneam educere ſataget, uveam à tergo preſſam lacerari, ſin minùs quæ ipſi annexa ſunt choroidis vaſcula diſrumpi, funeſtam proindè inflammationem hinc brevì accerſitam, infeliciter experiatur. Quin etiam præter malorum catervam, quæ in uveam ſævitiæ veſtigia premunt, unum præ aliis magnoperè formidandum, imminet namque læſio ipſius fibrarum; ingens herclè foret periculum, ne, quâ preſſione ſolverentur uveæ vaſcula, eâdem operâ rumperentur & ipſius fibræ muſculares. Hinc in uveâ fortè deleto contractionis exercitio, alter & inſanabilis oborietur morbus, mydriaſis. Ab eodem fonte haud rara etiam ſuboriuntur ſtaphylomata (*b*).

Qui magis inter ſe conſentiunt benè multi, debitè inſtructis ritèque diſpoſitis omnibus ad operationem neceſſariis, hanc in hunc ferè modum inſtituunt: duabus à corneâ pellucente lineis, è regione minoris anguli, rectâ per oculi tunicas ocularium acum immittunt, ſimulatque reſiſtentiæ defectu, in vitreum penetraſſe acum norunt, eam ad ſuffuſionem versùs, obliquè ad anteriora tantiſper eundo dirigunt, donec per pupillam conſpicua ſe ex adverſo mediæ ſuffuſionis adeſſe, ſignum dederit. Tunc autem acu furſùm elatâ, ſupernè apprehenſam ſuffuſionem infrà pupillæ regionem deprimunt, depreſſamque tandiù detinent, donec ultimæ ſedi firmiter inſideat. Cùm his apprimè conveniunt qui ſuffuſam lentem in poſticam oculi cameram ſuadent eſſe detrudendam. Sed quàm va-

(*a*) Vid. duodecim Quæſtiones Clariſſimi Antonii Ferrein, p. 39. Tùm ejus diſſertationem cui titulus: *obſervations & réflèxions pratiques ſur l'opération de la Cataracte*, lectam in cœtu Societatis Regiæ Monſpelienſis, menſe Junio ann. *1726*.

(*b*) Vid. Theſ. *An in Cataractâ, potior lentis Cryſtallina extractio per inciſionem in Corneâ, quàm depreſſio per acum?* pag. 12. lig. 4. & 5.

na ſpes eos luſit ! Cameræ hujus angulus inferior partem lentis vix ac ne vix quartam complecti poteſt. Ipſimet præterea quibus hanc in cameram ſuffuſionem deprimere animus eſt, ipſam tamen in vitreum vel inſcii ſemper deprimunt; idque in oculis cadaverum ſectiones paſſim inſtitutæ probant. Cum his, complures, quos non latet, preſſione in vitreum abire ſuffuſionem, ad id patrandum, miſſâ ſectione, quæ juxtà methodum inferiùs proponendam, in capſulam priùs & ritè celebranda foret, omnes ſolam adhibent preſſionem. Vis itaque, quâ in ſuffuſionem premunt, hujus renixu in capſulam exeritur. Hæc exindè laciniatim ſoluta, viam reverà ſuffuſioni in vitreum deprimendæ concedit; verùm etiam ipſi ſibi permiſſæ, proximâ ſternutatione aut vomitu, vel oculorum motione leviſſimâ, tritam viam repetenti patulum iter exhibet. Hinc peractâ operatione, nativam ad ſedem frequentiſſimè reſiliit ſuffuſio denuò deprimenda; hinc & etiam acûs pro re iteratâ multoties in oculum immittendæ dira neceſſitas. Quot exindè & quàm inordinati, cùm ad deprimendam, tùm ad continendam ſuffuſionem, repetendi motus! quin imò tanta eſt quandoque ſuffuſionis reſiſtentia, tantuſque ad ipſam deprimendam niſus exeritur, ut ſæpiùs oculi interiores membranulæ dilacerentur; undè graviſſimæ ſoboleſcunt inflammationes, &c. Quem igitur Medicinæ movent dignitas & gloria, ejus eſt tot malis medelam afferre, totque inhibere pericula. Hæc autem, cùm ferè omnia ſive à reſiſtente capſulâ, ſeu ab ipſius violentâ & inordinatâ ſolutione trahant originem; operæ pretium eſt ipſi capſulæ (*a*) ſectionem inſtituere, quâ nitenti ſuffuſioni nec reluctetur, nec, depreſſâ ſuffuſione, hiulca remaneat; ſed cujus labia recentium & ſimplicium more vulnerum brevì coaleſcant.

(*a*) Vid. 12. queſtion. cùm diſſertationes D. Ferrein, ſupra citati.

I V.

ALIQUALIS ubi pupillæ motus ſuperſtes ſuffuſionem cum amauroſi, adhærentiâ, aut glaucomate ſtipatam non eſſe, ſignum dederit; ad operationem properare ne dubites. Et in hunc ferè modum opus incipito. Duplici circiter, à pellucente corneâ lineæ ſpatio, minoris canthûs ad regionem, idoneam in oculum rectâ in vitreum uſque, acum immitte. Ubi primùm hùc penetraſſe acum, reſiſtentiæ te monuerit defectus. Tunc rectâ pergens, ſolerti manu, ad regionem ſuffuſionis acum magis ac magis adigito, donec illam, locum ſuffuſionem inter & anticam ipſius capſulæ lamellam medium, aſſecutam eſſe, ipſius apex per pupillam conſpicuus, certum te fecerit. Capſula quippe ultrà quam, acum conſpicuam fore dicimus, ſubſtantiâ donatur ſummè pellucidâ. Simulatque igitur per pupillam in conſpectum acus ſe dederit; hæc, cuſpide tantiſper ſubmiſsâ, ſcitè & prudenter, obliquè ad poſteriora inclinetur, ſuadet ratio. Quâ nimirum arte, poſtica capſulæ ſuffuſionis membranula, ipſique ſubjacens corpus vitreum, infernè acu ità ſecentur, ut deprimendæ ſuffuſioni patulum fiat iter. Quo inſtituto, jam acum ad pupillam revocari eò ſpectat lentis deprimendæ ſcopus, ut apice paululum elato, anticè & tantiſper ſupernè preſſa, in oppoſitum propelli & per paratam viam, in humorem vitreum ſuffuſio deprimi poſſit. Acûs intereà eâ arte attendas tractare gubernaculum, & ità à temporibus manubrium amovere, ut cuſpis ad poſteriora & inferiora tantiſper obverſa, obliquum cum uveâ ſitum eundo retinuerit. Sic enim inclinata acus jam ad oculi poſteriora vergens, eâdem fermè ſervatâ determinatione, ad partem capſulæ ſecandam ſcitè & prudenter duci poterit. Permulta ex hâc operandi ratione commoda fluere comperies. 1°. (*b*) Nullam acu inductam labem anticè capſula periclitabitur. Hinc peractâ operatione, capſulam invadens vitreum corpus Cryſtallini vicarium, ipſam compos fiet in umbonem attollere. 2°. Incolumi manente anticè capſulâ, periculum, quo ſuffuſio cùm integra, tùm ex parte, cùm lactea, tùm caſeoſa, aut perulenta, anticam in cameram prorumpere poſſet, omne vitabitur. 3°. Nedum capſula reſiſtentiam oppoſuerit ſuffuſioni; hæc, preſſione vel leviſſimâ, in vitreum corpus deturbari poterit. 4°. Immaturæ etiam ſuffuſionis curatio proſpero cum exitu tentabitur. Ideò enim ab authoribus immatura operationi celebrandæ inepta ſuffuſio ſan-

(*b*) Vid. prædictas diſſertationes.

cita eſt, quòd debitam ſoliditatem nondum adepta, proindeque ad vincendam capſulæ reſiſtentiam inhabilis, prementi acui citò cederet ac divideretur. Verùm juxtà methodum noſtram, apertâ poſticè capſulâ, ad ſuffuſionem deprimendam ſufficit preſſio vel leviſſima. Suffuſioni igitur licet immaturæ ſeu imperfectæ ſua ſufficit ſoliditas, ut prementis tantillùm acûs efficaciam experiatur; integraque per patentem aditum capſulæ in vitreum determinetur. Hujus aſſertionis veritati tua ſuffragabitur experientia: lentis enim quanquàm non ſuffuſæ depreſſionem in oculis animantium, eâdem arte felici cum exitu tentabis. 5°. Vulgatæ methodi fautores rheumaticos & cacochymos ab operatione ægros plerumque arceri jubent, & non immeritò. Nam numeroſis præ motibus quibus horum culpanda eſt methodus, hùcque additâ oculorum morboſâ diatheſi, irritationem ferè ſemper certam; periculoſa ſequitur comes inflammatio. Sed ex operandi ratione noſtrâ, de hiſce periculis ne timeas, perpauci in eâ ſufficiunt motus, adeòque in omni ferè ægrorum ætate & conditione inſtitui poterit.

Suffuſionis igitur depreſſionem, aliâ arte, niſi pluries repetitis & ut plurimùm inordinatis motibus, undè tot & tanta ſoboleſcunt incommoda, obtineri non poſſe, attendenti, hanc ſanè methodum in quâ perpauci, quin imò ſemper ordinati motus adhibentur, quæ proinde vitandis in periculis palmare ſit præſidium, præſtantiorem eſſe in propatulo eſt. Porrò ex propoſitâ noſtrâ methodo, acûs in oculum immiſſæ unus & alter tantummodò requiritur motus: uno ſcilicet capſulæ ſuffuſionis infligitur vulnus; altero, per viam vulnere paratam ſuffuſio deprimitur. Idque cum nullâ obſiſtente reſiſtentiâ, imò verò acu vel tantillùm premente, fieri poſſit; omnis exinde diſtractio præcavetur, undè doloris expers, & ab omni metu immunis æger, libentiori ſtudio quibuſlibet motibus abſtinebit, operationiſque negotium ſine intermiſſione docilis patietur abſolvi. Sed quod probè notandum, cùm ex operandi ratione noſtrâ, in eo vertatur operis cardo, ut inferna & poſtica capſulæ pars acu aperiatur; ad anteriora oculi hujus apex nunquam venit obvertendus; uveæ choroidiſque hinc vaſculis ab omni læſione ſoſpitibus; vicinioribuſque partibus membraneis, lacerationi minùs obnoxiis. Funeſtas, quæ ex partium oculi vaſtatione vulgò ſuboriuntur ſanguinis effuſiones, haud experietur æger. Undè hoc obice remoto vitatiſque non paucis aliundè periculis, citò, tutò & jucundè incœptum opus obſolvet *ophtalmiater.*

V.

NATIVUS is eſt ſuffuſionis ſitus, ut ipſius limbus directè ad choroidem ſcleroticâ fultam obvertatur. Hinc, qui rectâ in oppoſitum premeret ſuffuſionem, ipſius, non ſine gravi periculo, depreſſionem obtineret. Quoties igitur abſque ullâ labe, ſolemni methodo adhibitâ, in vitreum humorem depreſſa firmiter inſidet ſuffuſio, infernè poſticam capſulæ lamellam haud laciniatim fortuitò ſolutam fuiſſe, meritò conjicias. Alioquin leviſſimâ oculi motione ad ergaſtulum reſiliiſſet. Sin autem dum depreſſioni nimiùm credens ocularius, operi coronidem impoſuiſſe infido plauſu decipitur, paulò poſt, vel ſub operatione ipsâ, priorem in locum reſilierit ſuffuſio. Laciniatim hiulcatam, ac proinde patulam nimis capſulam hujus infortunii ſontem jure incuſabis. Nam in lato ſenſu ſi rem intelligas, corporibus obtuſis, ſi aliis violenter applicentur, non ſecandi, ſed rumpendi virtutem ineſſe nemo neſcit. Suffuſio igitur, dum vim prementis acûs experitur, obtuſo limbo niſum exerit in capſulam; hæc proinde impete facto difrumpi debet. His ergò inferre datur, non premendam eſſe ſuffuſionem, quin priùs ſectione ſimplici, hujus aperta fuerit infernè & poſticè capſula. Sed forſan objicies: plerumque capſula ſuffuſioni vel intimè applicatur, vel cum ipsâ concrevit. Hinc prælaudata ſectio nullâ venit arte celebranda? Quemadmodum in ſtatu ſano Cryſtallinæ lentis lamellæ primùm in centro fiunt duræ, ſubſequentes verò tardiùs & alternè ſolideſcunt; cùm prætereà, aſſerente Morgagnio, in medio humoris utcumque fluidi lens veluti fovetur ac ſuſpenditur; ſic ubi ſuffuſione tentatur ipſa lens, lamellæ centro propiores, plerumque primùm inquinatæ, priores etiam areſcunt, ſubſequentes &

ultimæ nonnisi lapsu temporis afficiuntur. Humor ergò Morgagnii vix nisi in extremâ morbi periodo exsiccabitur. Quandiù autem suâ fluiditate non fuerit defraudatus, tensas capsulæ parietes, ac proinde à centro nuclei remotas continebit. Verisimile est igitur plerumque dari spatium capsulam inter & suffusionem medium. Id etiam, observatione in Cadaveribus suffusione per vitam affectis, evincitur. Suffusionis igitur cum capsulâ, te non moveat adhærentiæ metus, humorem Morgagnii acus liberè pervadet. Licet prætereà certum suffusionis gradum jam cotripuisset hic humor, nihilominùs sectioni capsulæ non obstaret, mollis namque adhucdùm, ac proinde acu, proclivi curâ, pervius esset. Non autem inficias imus aliquando posse suffusioni adhærescere capsulam. Sed illud in suffusionibus plus æquo inveteratis ac proinde aridioribus tantummodò contingere, manet inconcussum. Sed quæ in moram semper reponenda est, adhærentiam commodè vitabit, cujus operandi ratio nostræ accommodabitur. Suffusionis quippe vel etiam immaturæ curationem ferè semper certam obtinebit, juxtà illud effatum, *principiis obsta.* Verùm ritè depressâ suffusione, in capsulam semper irrumpit vitreum corpus, quo præsente, ipsa in umbonem alterum explicatur. Hinc liquet quanti anticè convexam esse capsulam, quantique proinde ipsius ex hâc parte incolumitati intersit invigilare. Sed patulam suffusioni deprimendæ viam concedere debet, unde concludimus,

Ergò in deprimendâ Cataractâ, ipsius capsula infernè & posticè primùm secanda est.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Carolus-Ludovicus Liger.	*M. Franciscus-David Herissant, Regiæ Scientiarum Academiæ, Regiæque Societatis Londinensis Socius.*	*M. Joannes Astruc, salubris Consilii Regii Socius, Regis Poloniarum Augusti secundi, Electoris Saxoniæ, dum viveret, Medicus primarius & Professor Regius.*
M. Joannes-Stephanus Guettard, Regiarum Scientiarum Parisiensis & Florentinæ Academiarum Socius, Censor Regius & Serenissimi Aurelianensium Ducis Botanicus.	*M. Jacobus-Franciscus le Chat de la Sourdiere, Chirurgiæ Professor.*	*M. Franciscus Mery.*
M. Natalis-Maria de Gevigland, Rei Herbariæ Professor designatus.	*M. Joannes-Franciscus Isez.*	*M. Joannes-Baptista Dubois, Professor Regius Emeritus.*

Proponebat Parisiis CLAUDIUS-JOSEPHUS GENTIL, Bisuntinensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, Theseos Author, A. R. S. H. 1752, A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1752.